

Mythologia, Venise, 1567 - II, 01 : De Ioue

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre X

Ce document a pour résumé :

[Mythologia, Venise, 1567 - X \[01-03\] : De Ioue](#)

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre II

[Mythologia, Francfort, 1581 - II, 01 : De Ioue](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre II

[Mythologie, Paris, 1627 - II, 02 : De Jupiter](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre II

[Mythologie, Lyon, 1612 - II, 01 : De Jupiter](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Venise, 1567 - II, 01 : De Ioue, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 07/08/2025 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/803>

Présentation du document

Publication Venise, Comin da Trino, 1567

Exemplaire Munich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) , Res/4

Ant. 50

Formatin-4

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination 25r°-35v°

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses [Jupiter](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

tus, mentem inquit cuncta ex illa formasse, & Anaxagoras Clazomenius cum similibus inter se partenatis corpora natura consilere credidisset, mutilem eorum presentiam est arbitratus, nisi opifex ad eas inter se componentias accessisset, quem diuinam mentem appellavit, cuius hoc celeberrimum carmen circumserunt;

Na mìn hòn đảo này là một số hòn đảo.

Меніңңа сілтіншілдік мәртебесін анықтау.

Pythagoras Samius principia rerum omnium numeros ratus, cum monadē ac binarium iotroduceret, materiam scilicet & opificem, Deum in medium protulit. quem per monadē significavit. Empedocles Agrigentinus post elementa quatuor, quae tanquam generationis materiam introduxit, quod videret ea esse per se segnis & inutilia, amicitiam opificem & conciliatricē, dissidium corruptionis causam putauit. Socrates & Plato post materiam & Idem, quae ut formæ exemplar intelligitur, Deum addiderunt generationis autorem. Zeno Citticus cum formam nusquam sine materia posse constitere crederet, solam materiam & Deum cuncta efficere dixit, quod ex iis forma oriretur cum ad opus accederent. Anaximander qui infinitum, Anaximenes qui aerem, Heraclitus qui ignem, Epicurus qui corpora solidæ, non creata, sempiterna, mente percepta, quas atomos vocat, Aristotleles, qui materiam & formam principia putarunt esse omnium, cum nihil de opifice dixerint, aut similitantes de Deo quidpiam dixerunt, nullumque crediderunt esse, aut cum res humanas non curare putarunt. Qui enim potest quod ausquām eis existenti accedere sponte sua, & à nemine accessitum? aut id, quod neque rationem in se habet, neque cognitionis initium, quomodo potest rem præclaras al se accessire, & vt ad se veniat impetrare? An fieri potest villo tempore poculum vel si sit argenteum, nisi artifex ad poculi formam illud perduca? nunquam profecto forma sua sponte accedit ad argenteum, neque argenteum illam non audientem omnino villo tempore aduocabit: quæ res ut in iis quæ sunt artis, ita in naturæ actionibus cōtigerit. nihil enim fieri potest, quod non fiat diuina prouidentia. Quare mihi valde ridiculi videntur illi, qui omnia fortunæ attribuunt, mundumque ipsum ex minimis corporibus assidue celeriterque fortuito & temerario motu agitatissimis in vnum conglomeratis coagmentatum fuisse censuerunt: qualis Epicuri & Democriti fuit opinio. Nam tametsi de Deo nescio quid balbutiebant, tamen in idem propè cum Diagora Milesio, & Theodoro Cyrenensi, Eumeroque Tegeate reciderunt. Patet igitur neque sine opifice Deo quidquam fieri posse, nec Deos esse plures, sed vnum, & eundem sempiternum, & cuius infinita sit potentia, & cum esse rerum omnium autorem, qui neque mas eis, neque femina, at num Iupiter is sit ab antiquis appellatus, an aliud fuerit Iupiter, nunc perquiramus.

10

20

30

40

Fr. Long.

Cap. I.

AGe vero Iupiter is, quem patrem hominum, ac Deorum Regem appellaroni antiqui, quid diuinitatis habuerit, aut quam originem, nunc inuestigemus. Sed quoniam non unus, ut plures Ioues fuerunt, idcirco varia loca in quibus natus sit, variaeque educationes, & varie res gestae Iouis a variis scriptoribus reseruntur. Nam Iupiter, qui Saturni filius fuit,

G ad

Mythologiae.

- ad quem omnia propè aliorum facinora referuntur, modo in Creta, modo
Thebis, modo in Arcadia, modo apud Messenios natus esse dī; cū nullo pacto
fieri possit ut hæc inter se cā diversa cōsentiant. Nam tamē multis edicā
tiones propter varijs rerum eventus vni facile quis accommodauerit, tamē
ut idem multis in locis natus sit, fieri omnino non potest. Quid autem mul-
tas ac variaz fuerint nationes, quæ apud se natum Iouem gloriarentur, ce-
statur Pausanias in Messeniacis, vbi longum & difficile fore inquit popu-
los enumerare, qui Iouem apud se natum & educatum affirmarunt. Verum
cum Ioues plures extiterint, cum omnes Reges Ioues appellabantur anti-
quitus, ut ait Isagoras his verbis, οὐδὲ τοῦτον ταῖς τε καὶ ἀλλαῖς τρισὶ μηδέποτε... Iou-
ues Reges omnes vocarunt antiqui, & Zezes in varia historia; τοῦ βασιλέως τοῦ Ιάκωβος γάρ τοι τοιούτους θεούς οὐδέποτε. Reges autem olim Ioues vocarunt omnes. Ea
causa factum id est, quod Jupiter is, qui primus ita fuit nominatus, præcla-
ra in mortales beneficaz, & in Athenienses præcipue contulit. Nam rudes
adhuc populos legibus & se cōstitutis patere persuasit, certa matrimonia in-
stituit, ferino more viuentes ad cultum Deorum erexit, omnia diuina pro-
udentia gubernari demonstrauit, arasque, & sacerdotes & ceremonias illis
instituit: qui cum Arcas esset, & obscuro loco natus, pro animi virtutibus
ignobilitatem corporis occultantes homines beneficis affecti Aetheris illū
20. & Diei filium esse tradiderunt: quod ego nihil aliud significare voluisse cre-
diderim, quād m veritatis & sapientiz. Ut igitur Cesares omnes Romanorum
Imperatores ad primi Caesaris auspiciūm vocati fuerunt, ita Ioues Reges
omnes ad Iouis Arcadiis auspiciūm dicti sunt ab antiquis. Cum vero omnia
postea & Arcadiis & cæterorum eius nominis facinora vni Saturni filio Ioui
tertio attributa sint a poetis, reliquis omissis qui ortus & educatio ipsius
extiterit, perquiramus. Scriptum reliquit Pausanias in Messeniacis fontem
fuisse in Ichomes iugo, cui nomē Clepsydræ, in quo ab Ichome & Neda Nym-
phis nutricibus Iupiter, à Curetibus ob metu Satutno surrepus, lotus fue-
rit: atque cum Iouis incunabula Messenii sibi vendicent, tam a furto Cu-
retum fonti nomen datum, & a nutricibus fluvio & monte asserunt, sacraque
30. solennia Ithomata in honorem ipsius Iouis apud se offendere ad rem confir-
mandam solebant. Cum hæc scripsisset in rebus messeniorum Pausanias, mox
in Arcadicis apud suos fontes fluvium illum inquit qui Gortynæ præterlabi-
tur, Lusium appellari, quod in eo Iupiter recens natus lotus fuisse credatur.
Hæc loca non parum inter se distant, cum Messana Sicilia sit ciuitas Peloro
monti propinqua, atque Arcadia multo maris terræque spatio interiecto per
vnum gradum cum dimidio alterius fere ad coelestem longitudinem a Sici-
lia distet. Mox idem Pausanias in Booticis Saturno eruptum Iouem in Ico-
tia scribit, & supra Cheronea mena præruptam esse montis crepidinem, qui
40. mons vocatus est Petrarchus, vbi pro Ioue oblatum esse saxum Saturno à
Rhea memorat; qui locus etiam non parum distat ab Arcadia, at à Mele-
na multo etiam magis. Neque credibile est nuper nati Iouis sanguinem, &
reliqua immunda excrementsa, quibus nascentes infantes operiuntur in tam
longinquis fontibus lota fuisse: qui si his non erat, ut cœteri cum nascun-
tur, inquinatis, quid opus erat omnino vel in Luso flumine lauari? Sunt qui
Thebis Booticæ natum esse Iouem autem, quod in his sentit Lycophron,
apud quem Cassandra loquitur de Hectore, illa significans, quaterant illi
euentura: ut est in his;

Ταρπίνης, οὐδὲ περὶ τρυπάνων θάνατον

τούτος οὐκέτι αργεῖ φαντάσιον φέρει,

ταῦτα, οὐδὲ τὸν θάνατον φέρει,

θάνατον δέ μογές τοιαντανάσσειν.

Αἴτιος δέ τοιαντανάσσειν οὐδέποτε.

Frater mihi dilecte mente plurimum,

Tu etiā sola qui domus, & patris es;

Cruor taurino inquinabis eripidam,

Regi Ophionis sedum cum plurimas

Mactabas hottias, is inde dux erit

Petras ut eius ipse patrum solum.

Fama est enim quod cum famae & annone penuria cœli vitio Græciam oceupasset, responsum datum fuit cellaturam eam calamitatem, si Hectoris ossa in Ophryno loco Troie iacentia in eam Græcam ciuitatem comportarentur, que Iouis esset patria, & ad Troiam non militasse. Hanc verbē perquente solas Thebas Baoris immunes fuisse ab ea militia inuenierunt. Atque id patrum solum Iouis dictum est, quod ibi natus esse à nonnullis creditur, ut tellator illud epigramma, quod adulans Thebanis dicit ibi esse Beatorum insulas, quamvis Thebe non fuerint omnino insula;

Αἴτιος μανδύας νέατος, τολμηρός εἰπεῖσθαι

φέρειν διαράπειαν παντανέαν τοῦ Χαρού.

Insulæ ibi fortunatae sunt, Regem vbi Diuum

Alma louem peperit Rhea, qui nunc fulmina torquer.

Alii in Crete Iouem natum & educatum fuisse dixerunt, ut testatur Lucianus in sacrificiis hoc pacto, id est expresso, id vocatio, id auctoritate, id est testimoniis multis vix illa hypothesis, dicitur quod etiam in Cretâ datur. Rursus autem Cretenses non solum natum esse apud se Iouem memorant, aut sepultum, verum etiam sepulchrum illius ostendunt. Illud etiam confirmavit Virgilius lib. 4. Georgicorum, ut patet ex eo carmine;

Dictæ coeli Regem pauere sub antro.

Est enim Dictæ mons Cretæ, ut ait Ptolemaeus. Hunc in antro Dictæ montis habitasse, testatur Apollonius Rhodius ita lib. 1. Argonaut.

Ιοπέ τοιε δεξαῖος, τοιούς φαντάσιον.

Δικταῖος τοιούς οὐδὲ μήτε οὐδεῖσθαι.

Donec erat parvus, donec puerilia sensit

Iupiter, incoluit Dictæ montis in antro.

Eundem Idxum appellauit Callimachus in hymno in Iouem, quod in Idæ sit natus & educatus;

Γεννηθεὶς τοιούτος οὐ πατέρα τούτου,

τοῦ οὐδὲ οὐδαίον.

Iupiter Idxis sinnt te in montibus ortum

Arcadicoque solo.

Est enim Idæ mons Cretæ, ut ait Dionysius in libello de situ orbis;

αρχαῖον τοιούτον μορφὴν εἶναι

πλατύνεις λεπτῆτε, καὶ τοιούτον, ἐν Κυρπίδε,

τοιούτον μορφὴν εἶναι.

Creta Iouis magni nutrix veneranda, feraxque

G A Et

10

20

30

40

Mythologiarum

Et frugum & pecoris, nemorosa huic imminet Idz,
Ida frequens piceis, & quercubus optima mater

Sic & Virg. lib. 3. Aeneidos;

Creta Iouis magni medio lacet insula ponto,
Mons Idzus vbi, & gentis cuna bona nostrarum.

Qui igitur Cretensem Iouem crediderunt, ab eo monte Idzum appellarunt,
ut illud;

Idzumq; Iouem, Phrygiamq; ex ordine matrem.

At qui in Arcadia Olympium, quia Lyceus dictus est Olympus ut sit Pausanias in Arcadicis, cuius vertex Sacrum lugum vocatum est, quod ibi Iouem vulgo credunt fuisse educatum. Cum tantam igitur de Iouis patria contentionem videret Callimachus, ita cecinit in Hymnis.

Nostri reges iterant, dicoque, di Argos;

Hecq; nam, dicoque, esse rem argenteum.

Dictumq; ne Iouem cantabimus, an ne Lyceum?

Sum dubius, genus est quando certamine plenum.

Hunc igitur, quem hominum patrem & Deorum vocarunt, cum recens natus esset, quia oraculum cepisset Saturnus, forte ut in regno a filio pelleretur, vel quod ita conuenisset cum Titanibus, ut filios omnes ex se natos occidere, Nam conatus est Saturnus pater de medio tollere: sed eum Rhea, quam

etiam Optim dixerunt, Corybantibus, qui vocati sunt Curetes, & Daedali Idei, clavis in Cretam transmittendum concessit: qui simulatis sacrificiis inter cymbalorum tympanorumq; strepitum infantis vagitum occurrerunt. Opis vero quia Saturnus filios omnes de medio tollere conaretur pro Ioue dicitur saccum fasciis inuolutum illi obtulisse; quod ille continuo deglutiuit, ut scripsit in Arcadicis Pausanias. Illud autem contigit paulo supra Cheronem mitem, ut idem ait in Baotitis. Atqui cum tantopere de Iouis patria dissentiat inter se antiqui scriptores, non minor est nutricum numerus & controversia quam de locis in quibus sit educatus. Nam alii ab apibus

educatum putarunt, ut sit Virg. lib. 4. Georg.

Nunc agemus naturas apibus, quas Iupiter ipse

Addidit, expediam: pro qua mercede canoros

Curetum sonus, crepitantiaq; res secutus

Dictro cali Regem pavere iub antro.

Aratus in Phenomenis Iouem a capra nutritam fuisse assertit in his;

et a ipsi, ut auctore Arato est, in aliis in aliis.

Sacra Ioui capra est, quod prebuit ubera parvo.

Quod affirmauit etiam Lucianus in sacrificiis. Illa cum apud Olenum Baotix ciuitatem, vbi post Argarum euerctionem, conditum fuit Aegium, nutrita fuisse, Olenia dicta fuit, ut ait idem Aratus in eo carmine;

Oleniam Ioui altricem dixerat capellam.

Quam rem ita expressit Ouid. in secundo Fastorum;

Olenia surget syrus pluiale Capeliz,

Qua fuit in cunis officiosa Iouis.

Superius etiam de Ned & Ithome nutritibus Iouis mentionem fecimus, quas commemorauit Pausanias in Messeniacis. Apollonius Rhodus de Adrastis Iouis nutrice meminit lib. 3. Argonaut.

ad idem iudicium ait neque adhuc clupas
vnius et si uisus quibus triquis A' p'c'ne
A' c'p'p' i' ital'p' t'ri'c'ia' n'p'f'c'ci'.
Per pulchrum tibi ludicrum istud munero, nutrix
Adraitea Ioui paruo quod prebuit ante,
Id eo latuit cum paruuus conditus antro.

Habuit enim p'xter supradictas, Adraiteam & Idam nutrices Melissei filias, a quibus sit educatus: cum Laftantus in libro de falsa Religione ab Amalthea & Melissa filiabus Melissei Cretensium Regis caprino lacte & melle nutritum scribat. Apollodorus Atheniensis grammaticus libro primo Byblion thece ab Adraitea & ida nutritum quidem scribit, sed lacte Amalthea. Cicero in secundo de Divinatione scriptum reliquit caelissime quodam in loco cultum fuisse Iouem, qui una cum Iunone in gremio Fortunae sedens mammam apprehenderet. ac Pausanias in Arcadicis Nymphas quasdam nutrices Ionis nominare solitos Arcades inquit; Thisoam, Nedam, Agnō, quarum prima in Parrhasiorum finibus nomen dedit urbi, secunda flumini, tertia fonti in Lyceo monte, quem mirum etiam donum à Ioue consecuta dicitur. Nam cum solum laboraret fecitate, re diuina rite peracta, maestatisque hominis Lycei Iouis sacerdos cum precatione ad aquam conuersus ramum è quercu in summam aquam deliciebat, inde halitus ex fonte nebulæ similis tollebatur atque obducto celo conuocatis nubibus Arcadum fines uberrimis & optatis imbris perfundebantur. Has in vras mutatas fuisse scribitur in commentariis in Apollonium Rhodium, sed qua de causa, non inueni; ita enim scribitur ibi; ταῦτα τοῦ τὸν θεόν την προστίθεντας ἀρπάγει τοὺς αὐρηλίους, ταῦτα τοῦ τρίποδος τοῦ Διού ταῦτα την περιφέρειαν τοῦ θεοῦ μεταβλεψάς. Huic igitur cheronneso mons adiacet, qui proprio nomine Ursus appellatur, quoniam Iouis nutrices aiunt ibi degentes in vras mutatas. Vtetur Iupiter cum paruuus esset corundem Curerum tutela & familiaritate, quorum studio fuerat a Saturni voracitate protectus, ut testatur Apollonius libro secundo;

*Illi agorātū dūl' s'c'p'p'
q'nd' l'c' t'c'p'p' t'c' s'c'p'p' t'c' l'c'j'c'.*
Inter Curetas Creteo Iupiter antro
U'c'os etiam tum nutritatur.

Atque ut summatim rem colligamus, incertum adhuc est, & omni contentione plenum, ubi natus sit Iupiter, aut ubi & a quibus educatus: neque quispiam eorum qui Deorum ortus & naturas inuestigarunt, quidpiam certi de loco aut educatione tradidit. Hic cum primum natus fuit ab Opis matre, ut dictum est, Curetibus alendus in Cretam transmittitur: ut Eusebio placuit in Temporibus, etiam Creti, qui tunc imperabat in Creta commendatur, & in Onofio Regia ciuitate educatur. Alii in Crete natum esse volunt, at non alibi natum eodem transmiliu; alii in Arcadia natum & educatum putarunt; alii melius, alii alibi, quorum omnium longum esset opiniones recensere. Mox aiunt, cum occultandi vagitus gratia cymbala & sympana & alia tintinnentia instrumenta pulsarentur, apes ad tintinnum aduolasse, & illum educasse: alii dicunt a Nymphis alendum fuisse datum, alii capre, alii vrsarum ubera fuisse, arque tot de Iouis incunabulis memorantur. Atqui Cicero libro tertio de Natura Deorum principio tres inquit fuisse Iones ab illis nati.

Mythologiae.

ills numeratos, qui Theologi nominabantur, quorum primus & secundus in Arcadia nati sunt; primus patre Aethere, secundus Caelo. At tertius Cretenis Saturnum patrem habuit. Mox cum ex primo Proserpinam & Liberū natos assertisset, paulopoll Diuseuros primos ex antiquissimo Ioue Athenarum rege & ex Proserpina natos scribit: quare adductus sum ut aliū fuisse Iouem etiam prater hos crediderim. Neque mirari conuenit si tam variis ortus & educationes fuerunt de tertio Ioue traditæ, cum ceterorum omnium & ortus & educationes, & res gestæ possa fuerint ad eundem à variis scriptis ibus poetisq; præcipue delataz, ut diximus. Sic nos, quæ exterorum

10 communia sunt, poecarum secuti opiniones, huic vni concedentes, ea quo pacto instituimus, persequemur. Iam vero cum adeleuisset Iupiter, & capra mortua esset, eius pellem ad perpetuam memoriam ad suum scutum accommodauit, & ob acreptum lactis beneficium inter alia Capri signum retulit; scutumq; Argis à Græcis scriptoribus vocata est, cum et capram significet, de quo meminit Virg. lib. 8.

Arcades ipsum

Credunt se vidisse Iouem, cum sape nigrantem
Argida concuteret dextra, nimboq; ciceret.

Atque Iupiter ipse dictus est Argiochus, habens argida scilicet, ut ait Homerus in libro Iliad. .

αργίας ἀργίας δὲ τὸν ἀργόντα.

Audi me Louis Argiochi Tritonis nota.

Hic Iupiter duos habuit fratres, præter sorores, neptunum & Plutonem, qui & ipsi per dolum fuerunt Saturni crudelitati subtratti. Fama est enim quod cù Titan maior natus Saturni frater euperet imperare, Vesta & Opis & Cerere precantibus cessit fratri de Regno, cum quo ita factus est, ne ullum emaribus filii educaret, si quem habitorus esset, sed omnes necaret, ne Regem procrearet sibi successorem, ut saltem post ipsum ad se regnum perveniret. Saturnus igitur ea causa quicumque ex se nascerentur, vorabat, ut si

30 significauit Lycophron in his;

τοῦ αργεῖον θεάτρον εἰσῆλθεν περπάτη,
Οὐδέποτε λαβράντιον γένεται.

τὰς παντερύνους ἀργεῖον ἐμπορεύεται

Οὐδέποτε λαβράντιον γένεται.

Νεφέλη τὰ στενάτα ἵκανες μέρη,

Ιερούλλαν αργεῖον λαβράντιον,

τοῦ πολέμου πολεμεῖσθαι τοῦ πολέμου.

Regina prima pulsa ad ima tartari est,

Mox ipsa partus à dolore soluitur

Clam, quod videre coniugis conniuia

Nefanda nollet. involutum fasciis

Saxum ille deglutivit, hand sit pinguior,

Crudis sepulchrum quod sit ipse filius.

Quod autem id fieret per iuramentum, patet ex illis Sybillinis versibus, in quibus declaratur: Titanes parturienti ahez semper assistere solitos; quod iuramentum datum fuit Saturno antequam susciperet imperium;

ἴπετο δὲ τοις αργεῖον πολέμῳ τοῦ πολέμου τοῦ πολέμου,
περὶ τοῦ αργεῖον, τοῦ πολέμου τοῦ πολέμου, τοῦ πολέμου τοῦ πολέμου.

αργεῖον

autem, tunc rupes et spires usque atque vixeta,
Carminalibus, pio ritore, magis tuus' iustitiae
eternae, usq; vires daturamq; maiorum.

Conceptis verbis Titan iurare coagit
Saturnum, de se natum ne nutritat ullum;
Quo possint regnare senis post fata nepotes.
Cum paritura foret Rhea, tum Titanis pubes
Affedit marium lacerans crudeliter artus.

Mox eum sensisset Titan clam Saturni filios contra iuburandum, legesq; capti imperii educari, ipse vna cum Titanibus filiis ira exarsit, atque Saturnum & Opim comprehensos in vincula & in custodias coniiciunt. Hac vbi per auctrios accepisset Iupiter, collecta magna militum Cretenium, exterritorumq; ibi exultantium manu ad liberandos parentes e vinculis quam cito tissime traiecit, Titanibusque primo impetu debellatis patrem in regnum restituivit, ut ait Lactantius in libro de falsa religione. Sed huic antequam in bellum exiret sacrificanti in Naxo augurium future victoriz aquila dedit, quare illam sibi sacram auem in posterum esse voluit, & in reliquis expeditionibus aquilæ effigiæ pro signis militaribus habuit. Verum post eam victoriæ cum Saturnus responsi oculi meminisset, ut sibi à filio caueret, futurum enini ut ab eo e regno pelleretur, Ioui infidias parate clam eggit, quibus patefactus per vnum e familiaribus, rursus Iupiter expeditionem suscepit, collectaq; priorum militum manu patrem de regno deiecit, cum regnandi cupiditate iam arderet, & superiores res feliciter gestæ ad id faciendum facile inuitarent. Nulla sunt enim vel naturæ vel amicitia vel beneficentia fatis firma vincula, vbi maiestatis & imperandi furiosum desiderium inuaserit; illa omnia si quidem facilissime conculeantur & prosternuntur. Cum patrem igitur captiuum fecisset Iupiter primum, dicitur virilia membra illi falce eadem amputasse, qua ille Cælo patri amputauerat, quæ postea iacta fuit in insulam Phœaciā non procul à Corcyra, quod etiam significauit Lycophron in Cassandra in his;

*Nec vobis in spem Tropæum
Kymas atqueas.*

Saturno ut inde venerit in insulam
Drepanum inuisam.

Nam Coreyræ insulam, vbi Saturnum secuit Iupiter, ab eo tempore nominarunt Drepanum, ut ait Placius. Saturno; igitur paulo post e vinculis fugientem, & ad Ianum Latii Regem in Italiam profecto, Iupiter ipse regnum occupauit, quod ita innuit Virg. lib. 8.

Primus ab æthero venit Saturnus Olympo,

Arma tuis fugiens, & regnis exul ademptis.

Enimvero placidissima omnia, & ab omni insidiarum genere libera sub Saturni administratione, arq; adeo ætas aurea fuisse dicitur, cu[m] Ioue regnum obtinente omnes difficultates humanum genus inuaserint; nam

Ante Iouem nulli subigebant arua coloni.

Nec signare quidem, aut partiri limite campum

Fas erat: in medio quærebant, ipsaq; cellus

Omnia liberius nullo poscente terebat.

Ille malum virus serpentibus addidit atris,

Predarique

Prædatique lupos iussit, pontumque moueri.

Quod equidem nihil aliud significare crediderim, nisi latronibus, & sceleris hominibus concessam fuisse licentiam multa iniqua faciendi, quibus sociis & adiutoribus in occupando regno paterno vslas fuerat; cum beliorum licentia multos huiusmodi homines alere consueverit, sicut pax legibus omnes obedientes facit. Quid enim aliud est aurea ætas, quam communis omnium libertas in civitate bene legibus instituta; cum terz cum domesticis animalibus, cum canibus lepores feliciter, agni cum lupis, & cetera huiusmodi impune versantur? nam patris tempore viri boni inter luccarios & impuros latrones, legum patrocinio sunt tuci, nisi iudices ipsi propter auaritiam fiant latrones, aut propter desidiam viros bonos vexari a quo animo patientur, id significare voluisse antiquos testatur Tibullus lib. 1.

Nunc ioue sub domino exdes & vulnera semper:

Nunc mare, nunc lati mille repente vix.

Neque tamen Iupiter, qui regno per vim potitus fuerat, infidulatoribus cauit: exemplum enim dederat posteris quo pacto regna per vim sint occupanda. Aegzon igitur Iouis exemplo inuitatus una cum cæteris Gigantibus illum è Regno depellere conatus est: cui centum manus erant, capita quinquaginta & magnitudine corporis reliquos omnes mortales antecellebat,

ignemque ex ore eructabat, ut testatur Virg. lib. x.

Aegzon qualis, centum cui brachia dicunt,
Centenaque manus, quinquaginta oribus ignem,
Pectoribusque ardore: Iouis cum fulmina contra
Tot paribus streperet clypeis, tot stringeret eos.

Quem idcirco sub Aetnam montem fuisse à ioue fulmine detrusum fabulatur, qui quoties latus moueret Aetna flamas ingentes eructaret, ut ait Callimachus in lauacrum Deli;

30

Ἄει δέ τοι οὐκέτη δρόμος οὐδὲ ταφρίτης
Ζόρρα μηδέ πάντα κατεύθυντο στρατεῖα
Εἰς ἐπιφύλαξσαν οὐκέτη καρπίτης
Εργάζεται τε βρισκεται οὐδὲ έργαται περιπάτηται.
Ἵρατ' εἶπεν.

Monte sub Aetno veluti, cum conditus olim
Perpetuis flammis vito vult vettore fessum
Ipse Gigas Briareus latus, interiora mouentur.
Fornacesq; tremunt Vulcani, is forcipe massum
Vertit, opusq; simul.

Quamvis omnes hi venti sunt, & ventorum natura fabulosè ita explicata, ut suo loco dicetur. Paucis tamen ante diebus idem Briareus Ioui aduersus Palladem & Junonem, & Neptunum, & reliquos Deos, qui in Iouis Tyrannidem coniurarant, fuerat auxilio, ut testatur Homerus in 1. lib. Iliad.

Ἐπειδὴ περ Εὐρώπας ἐλυτρωμα τὸν λαὸν ἀλλάζει,
Ἄρτερ, οὐδὲ Παντανα, τοιοῦ Πατέλλας αἴσιον.
Αἴλλα τούτη οὐδὲν τελεῖ, οὐδὲν κατέπειται
Οὐδὲ τετίχησεν επιτελεῖς τοιοῦτος οὐδὲν τελεῖ,
οὐδὲ τετίχησεν επιτελεῖς τοιοῦτος.
Cum vincere Dei reliqui volueret tonantem,
Et Iuno & Pallas Neptunusq; inde tu ad illum

Ia

Mythologiae.

50 sibi non mentiri licere arbitrati sunt. Non est illud credendum, quod cœlū, ac mare, & inferorū locos ita diuiserint, sed magis rationi conueniat id, quo dicitur a Lactantio in libro de falsa religione his verbis; Ergo illud verum est, quod orbem terræ ita partiti sunt, ut orientis regio loui cederet, Plutoni pars occidentis obtingeret, at Neptuno maritima omnia cum insulis obue derunt. Sic cum orientis regio, vnde lux mortalibus exortus, superior sit, occidentis inferior, dicitur inferorum imperium habuisse Pluto, ac cœli Iupiter; qui cum ambitiosus esset supra modum, gloriamque & exultationē plenam sibi apud homines comparare vellit, effecit ut magna cum reverentia coleretur, quare illi pudorem ascellorem addidit Sophocles in Oedipode in Colono;

A'ΛΑ' ΕΠΙΣΤΟΡΙΑΙ ΚΩΝ ΤΟΥ ΛΟΥΚΙΟΥ ΣΠΙΝΑ

ΑΙΓΑΙΟΝ ΠΟΛΗ ΜΑΣΣΑΙ.

In omnibus rebus toui sed asidet
Pudor, thronosque seruat.

Et quoniam nulla esse potest vera in malos homines reverentia, ac vix simula quidem, in eadem tragedia Aequitatem quoque illi asidere facit idem postea;

ΑΙΓΑΙΟΝ ΠΟΛΗ ΜΑΣΣΑΙ.

50

Vero illi toui asidet modo Aequitas.

Fama est quod Metum oceani filiam vxorem duxit Iupiter, ut scriptum reliquit Atheniensis Apollodorus lib. 1. Byblion hec. His, ut ait, pharmacum postea bibendum Saturno præbuit, quo die prius lapidem, deinde voratos filios euomuit; quibus auxiliaribus politea vius est aduersus Saturnum & Titanes. Mox cum decimo eius belli anno, Tellus victoriā toui vaticinata esset si in tartarum deiectos sibi socios assumeret, is Campe custode cesa illos ē vinculis liberavit, atque ita iis adiuvantibus victoriā dicitur fuisse potitus. Neque minus ridiculum, ac monstrum simile eti illud, quod dicitur; quod Iupiter Metum uxorem, quam primam duxit, ut ait Hesiodus;

50

Vxorem primam Metum sibi Iupiter addit.

Grauidam factam deglutivit, ut scripsit Ioannes Diaconus his verbis, οὐκ θάνατον τούτην μετέβαλε, καταπινόντες, οὐδὲ γάρ τι τούτην διατίθεται, quod cum grauidam fecisset deglutivit, ne quis alius Deorum nasceretur ex ea, impudens ac fatuus. Ex eo cibo mox ipse Iupiter pro vxore grauidus factus Palladē armatam ē capite peperit: quod quidem monstrum tantopete contra naturā conluctudinem sicutum, nescio quo pacto primum quis animis perfetti potuit, neque fuerit cum maximo omnium risu explosum. Vxorem postea duxit Iunonem, quam semper tenuit, neque ut primam deglutivit. Huius filii dicuntur fuisse Preces, sicut ait Orpheus in Argonaut.

τούτην οὐκέτε

Ιαστινού τούτην αντιμετωπούσην. non sine honore

Conuenit esse Preces Iouis alto ē semine natae.

Hoc autem sicutum est, quia Reges & potentiores homines magna semper rogantium aliquid frequentia circumfuerit. Enimvero ita ab ipsa natura cōparatum est, ut animus huminum, sicuti sunt res omnes humanæ, nunquam in eodem statu cōsistere posset: qui nisi honorificis studiis tentatur: ad omnia

nia vitorum genera maxime sit propensus. Nam scutis fertilissimus optimarum frugum ager, si cultura hominum, & semina vicia defint, eximiam spinarum, & vetricarum, & inutilium herbarum copiam alit; neque nihil omnino potest producere: sic animum nostrum, ubi cessavit honesta virtutum exercitatio, tanto maiora vitia & sceleris aggrediuntur, quanto maioribus virtutibus antea poterat exornari. Jupiter igitur, qui terrarum orbe per imperatorias virtutes potius fuerat, post insignes populorum victorias totus in libidines & in conuicia vertitur: neque vila fuit formosa mulier, quam quidem viderit, a qua abstinuerit, ut testatur Apollonius Rhodius lib. 4. Argonauticorum:

Coccyx tunc viles vici. Aegaei Iunio
Aegaei, vixit pse. de dicit. quia per se
vixit datus esse, si frenum re latum.

Aspernata Iouis quod lectum sis cupientis.
Semper enim curz est illi sibi iungere Diuas,
Femineosve cupit complexus, munera amoris.

Neque sorori sua sanè pepercit, cuius concubitum cum palam petere non auderet, se in euculum vertit, (natura enim videbatur illum ab eo illegitimo desiderio detergere.) & in Corinthiorum agrum ad collem, qui ea de causa Coccyx vocatus fuit, adiulauit. Nam illius nutu, ut fertur, maxima cœli 20 tempèstas exorta est, quare Iuno in collem Thronacem tunc dictum consendit, cum euculus ille tremens super genibus eius confidit, cuius illa miserta, ob frigoris enim iniuriam tremere existimabat, sub vestibus texit: qui postea Iupiter factus illam vitauit, ut siunt nonnulli. alii dicunt non prius sororem tempestate esse, quam promiserit matre se vxorem illam ducturum, quod & polles fecit, ut tellatur Pausanias in Corinthiacis. At verò quam glorioza fuit illa trophæa, quæ ipse ambitione commemorauit apud Homerum lib. 1. Iliadis, videamus. Neque omnia tamen græca carmina hic seriu benda putauit, cum omnibus sine in proptu, sed sententiam latinis carminibus expensi, sic enim illa incipiunt;

vbi est deus quidam opus, quod iusta ipsa fuit.
Opus, vixit pse. vixit pse. ipsa fuit.

Jupiter altironans, sic est huic inde locutus.
Huc iterum rediisse licet Iuno, ipsi at amore
Iungamor, Dea nulla inquam vel fermina mouit
Cordis mihi tantum, quantum nunc viris amore,
Non cum Pirithouam peperit Ixionis vxor,
Non Danae, peperit que mox mihi Persea clarum,
Non Europa, ruit prestantem que Rhadamanthum,
Et Minos, nec aut Semele, aut Alcmena ferocem
Alterum cum genuit Alciden, altera Bacchum.
Nec me flaus Ceres, nec me Latona, nec ipsa
Monilli tantum, quantum nunc viris amore.

Hic idem Deus cum Ledam Tyndari Regis filiam vitiate conaretur, dicitur in cygnum esse conuersus, atque cum aquilam se insequiri fecisset, dicitur pre timore deterritus ut simulabat confusus ad Ledam, ut illius misericordia protegeretur, atque ita illam decepisse, ex quo concubitu Leda duo oua peperit, quippe que cum aue concubuisset: et quorum altero gemini pulli na-

G a ti sunt

Mythologiarum.

si sunt Pollux & Helena, ex altero gemini item Castor & Clytemnestra : ad cuius praeclararum rei memoriam dicitur cygnus inter alia esse collactus, qui iuxta Cephei dextram manum conuoluit, ut ait Aratus Solensis in Phoenomenis ;

Et me puto quod fui aeternus quod aeternus fui.

Cum Ioue formosa, & cum celo voluitur ales,

Ergo posse, *Aer aeternus certus aeternus aeternus.*

opus meum est tunc quod tu natus sis et tuus.

Hec ales volueri similis tranquilla volanti

Dextra petat Cephei.

Quod etiam planius explicauit Euripides in Helena his carminibus ;

leto diu

Ales tuas, deus quod petis? Cetera? de cetero?

Ales, ales, ales, ales, ales, ales, ales.

de aliis leuis ibi aperit deo dixi;

Satyrus fugax, si caper aeneus ales. *fama est enim*

Quod Iupiter voluit ad matrem meam

Leda oloris alitis forma obsecus.

Fugaque facta quodd volucris nuntia

Iouis sit infecuta, mox comprescit hanc.

Sed quid opus pluribus ? Lucianus iure optimo sane in dialogo de Mercurio & Sole Iouem exagitat ut adulteriorum autorem, cum ante illum Saturni tempore magna esset temperantia & pudicitia dignitas & existimatio, ut significauit Iuuenalis in Satyra sexta ita scribens ;

Credo pudicitiam Saturno Rege moratam

In terris, visamq; diu, cum frigida paruat

Præberet spelunca domos, ignemq; , latemq; :

Nam cum diuinitatis & omnium commodorum facultate desidia, & remissio animi & libido nasci consuevit, quare scite dictum est ab eo Oratore ;

go *tu pro�nus makhos, e xanthopatias Europa te dico. diuitie scilicet improbitatis potius, quam probitatis sunt ministri. idcirco elegans illud in Iouem dictum fuit eius poete, qui ita nonnulla Iouis adulteria consummaverunt;*

qui nubet, et amans, et vero et pueri sibi petat,

alibus, et pueris, et pueris, et pueris.

Fit taurus, cygnus, Satyrusque, aurumq; ob amorem,

Europæ, Ledes, Antiopæ, Danaæ.

Suscepit filios Iupiter ex Europa Minoem ac Rhadamanthum, Arcadem è Callisto, Pelasgum è Niobe, Sarpedonem & Argum ex Laodamia, Herculem ex Alcmena uxore Amphitryonis, Amphionem & Zetum ex Antiope,

40 Castorem & Helenam & Pollucem & Clytemnestram è Leda, Perleum è Danae, Deucalionem ex Iodama, Britomartim è Carmi Eubuli filia, Megarum ex una Sithnaldum Nympharum. Aethlium patrem Endymionis è Protogenia; Pirithous præterea, & Preces, & Titia, & Proserpina & alii complures Iouis filii natii esse dicuntur ex variis adulteriis, quos omnes numerare longum sane esset opus. Quam enim in formam non mutatus fuit Jupiter, ut optatis amoribus potiretur? aut quis formosioris mulieris marius domo securus discedere poterat? quam multas dolo vitiauit? quam multis stupravit? quam multas extra patriam asportauit? quid? num fuit in in-

nume-

Liber Secundus.

31

numerabilium propè foeminarum complexibus contentus? non'ne Gany-
medem pulcherrimum fuit etatis adolescentem in delitiis habuit? at hic
tamen & optimus & maximus, ut ait Cicero in secundo de Natura Deorum,
& in oratione pro Domo sua, dictus fuit: quod nihil minus meruit. Taota igi-
tur fuit ambitione, quanta nemo per omnes etates inventus est, aut inue-
niatur; quare alii iphus iniuli, alii ut eius gratiam auceparentur, tempia &
altaria ioui instituerunt, & sacerdotes, & proprios ceremoniarum ritus.
Neque id mirabile debet videri, cum multis etiam Romanis Imperatoribus
per tot simulacrum religionum annos axe cœlesti fuetint post mortem &
sacerdotes infliti, & publicæ ceremoniæ, & per illorum nomen iurare, &
multa alia ad divinitatem spectantia. Huius ambitionis præclarum habeo
testimonium Attæ cœdem, qui cum Phrygius pastor esset, & inter pascendum
matris Deorum laudes cantarer, & ab illa mirifice amari idcirco diceretur,
id Iupiter ægræ ferens palam quidem occidere ob matris reverentiam deui-
tauit, at apertum per dolum illi dictus est in fabulis immisso, à quo Attæ fuit
dilaniatus, ut ait Nicandri interpres in illud carmen quod est in Alexi-
pharmacis:

Así pues, shallom, que es paz.

bis Rhex ubi sunt

Lobrinx thalamique, Attixque ergaitula prisca.

10

At verò quid illud? non'ne maximum ambitionis indicium est, quod scribitur à Lactantio in libro de falsa religione? quod in Olympo monte plerunque versabatur, omnesque propositis premis, qui nouum aliquod inuentum humano generi vtile excogitasse, inuitabat, ut ad se primum deferrent; cuius ipse inventor postea creditus est, & idcirco huic, ut multis præterea rerum utilium inventoribus, diuini honores sunt habiti. Quod vero in Olympo monte præcipue habitaret, scripsit ita Pindarus in Olym-

K'AN JUNG-WEI, Hsia

卷之三

Sed & Saturni filii & Rhei

Solanum coeruleum Olympi.

30

www.gutenberg.org/cache/epub/1/pg1.html

卷之三

CESTES mandat ce semper. Rer. aliae sensibus.

EXERCICE 10 : un niveau de temps - & un espace

108

Mythologiae:

Post iouis huius obitum tanta fuit eius nominis apud omnes nationes celebritas & reverentia, ut nemo postea vocatus sit Iupiter; vel si qui vocari fuerunt, eius rerum gestarum memoria obruti, obscuri, minimeque illustres fuerint. Illud non parum miratus sum, quo pacto ex oculis hominum iouem euauisse dicant nonnulli, qui illum in humanis fuisse affirmarent, & postea sempiternum in celo regnarem collocarunt, cum neque mortuum iuile inquietant, neque viuum in celum aliquo vehiculo asportarum. Cepit igitur non multo post andire mortalium vota, & ad multorum sacrificiorum coniuia fuit invitatus, ut summi patrum nosteribus exaturaretur. quid igitur? inter infinitum votorum numerum si cui fortuna aspirasset, ut voti fieret compos, ita ioue se in consecutum ratus continuo aras & templa erigebat, & ab eo eveniebat, vel a loco in quo id euenisset, cognomen ioui imungebat. Is celebatur apud Eleos Muscarius, quia Hercule tractante & porciiente, magna que aderat muscarum copia trans Alpem auolauerit, ut asserit Pausanias in prioribus Eliacis. Sic cum diuturna sic citare aliquando laboraret Grecia vniuersa, miseri sunt in Delphos qui ab oraculo cauam & remedium calamitatis sciscitarentur, quibus responsum fuit iouem placari ab vniuersa Grecia oportere, atque uti deprecante Aesculo. Ille Panellenio ioui (sic enim appellauit,) sacrifici rite peractis, ac numerus votis Grecis vberissimum imbrum copiam impetrasse dicitur, ut ait idem in Corinthiacis. Sed quis est adeo fatuus, qui nesciat post diuturnam scicitatem mitti solitos esse imbreis; aut contra? quid opus fuit iouem illum minime audientem in precibus satigare? si quoties vana & irrita fuerunt iouem precantium vota, templa atque erecta fuisse, nescio an satis ampla area fuisse vniuersis terrarum orbis tot iouis xribus ubique trigeditis. Neque decet sane diuinam bonitatem pro facilitate imperatorum votorum metiri: quia omnibus vnu est pater Deus, omnibus pro sua bonitate prouider, neque his magis propensus est, illis surdior. Illud vero magis rationi conuenit, si quid petentes impetrare a Deo non possumus, id futurum contra salutem nostram existimare, vel contra honestatem, vel contra diuinam bonitatem expetitum esse, cum nemini Deus perniciofa libenter impariat. Multa sunt inde cognomina ioui indita vel ab euentu, ut dicebam, vel a locis, vel a personis quibus felix aspirarat, ut Cragus, Morius, Argonius, Ceneus, Tropus, Fulminator, Hymettius, Eleutherius, Nemaeus, Horcius, Alexiterius, Agoraeus, Milichius, Hammonius, Arabyrius, Genethlius, Gyraphius, Dalius, Drymnus, Epicarpus, Erettheus, Epidotes, Heretius, Sive Socalis, Ephelius, Icesius, Cartharius, Cosmetus, Ctesius, Cysetheus, Labradoreus, Laxta, Larissaeus, Laphystius, Promatheus, Sinopyta, Stratius, Hypsilus, Phratius Chthonius, Marageta, Xenius, Olimpius, Trophonius, Taranthus, Piseus, Pharius, Parthenius, Parnetius, Pappus, Ologus, Omarius, Munychius, Molossus, Milesius, Melisius, Lycetus, Lycaetus, Carinus, Camirus, Catabates, Hypatius, Chaenius, Citherotius, Hypatius, Hemolius, Herculus, Heliopolites, Hecalusius, Gnidius, Genetruus, Arabyrius, Aratrius, Apeletius, Eleus, Eleuthereus, Dodonaeus, Hospitalis, Doctor, Corniger, Anxurus, Anchelius, Ambolius, Abietanus, & apud Latinos Latialis, Feretrius, Elicius, Viminius, Vitor, Stator, & multa alia praeterit: sunt cognomina, que possent numerari, si quis hunc laborem perferrre voluerit. Hace sunt proprie omnia que de ioue fabulati sunt antiqui, que que fuerunt ab illis

ab illis pro variis rerum successibus excoxitata : Nunc reliquum est, ut quid
per huc seferint ilii, qui fabularum figura ad naturae opificium accommo-
darunt, & qui Iouem sempiternū esse dixerunt, inquitamus. Iupiter Aethe-
ris ac Diei filius creditus est primum, quia cum ea humanioris, politiorisque
vitæ cultum reperisset, ut diximus, omniaq; demonstrasset diuina prouiden-
tia gubernari, creditus est primus ex ignorantie tenebris emersile, splen-
doremque attulisse rebus humanis. Nam ex aduerso qui vita humanæ vim
omnem ex æterni Dei administratione & voluntate pendere ignorauerit,
quo pacto non & Noctis & Inscitiz filius dici potest? Qui secundus itē hoc
ipso nomine vocatus fuit, pro diuinitate præstataq; ingenii dictus est Cœ-
li filius, quoniam & ipse plenum genus humanum iuuerit, multis rebus
utilibus adiuuentis, vnde etiam Ioui nomen apud Latinos postea fuit indi-
tum, quamuis à vita potios Greci nominarunt. Tertius Saturni fuit filius,
qui Saturnus cum tempus esse putaretur, ut suo loco dicemus, quo pacto ē
tempore natus sit Iupiter, si sit Deus, omnino explicari nō potest. Si pro ele-
mento Iupiter nominetur, nihil fortasse sequetur absurdum pro illorum sen-
tentia, qui uniuersitatem hanc rerum aliquando a Deo fabrefactam fuisse
asserunt. Nam Iouem alii ex poetis esse arbitrati sunt aera, vrellud est Ho-
rati in primo Odarum. Iacet sub lute frigido.

*Et alibi : Quod latus mundi nebulae , malusq; Iupiter urget .
Sic etiam Theocritus ecloga quarta ;*

“*Chung*” is a Chinese word which means “middle” or “center.”

Jupiter & quandoque pluit, quandoque serenus.

Euripides non pro aere solum, sed pro quadam aeris concitati motione
Iouem intellexit in Cyclope.

www.elsevier.com/locate/jmaa

Ein weiterer zentraler Begriff ist daher

◎ 中国古典文学名著全集

W. H. DAVIS, JR., CHIEF OF POLICE.

Ienoro cur sic Iupiter major Deus.

Nec est mihi curæ hic : quod haud curæ

Andico, quando fundit imbris desuper

In hac retta condensa sunt mi umbracula.

Ex-Acarus im Allgemeinen

NOTES AND NOTES ON THE BIBLIOGRAPHY.

Torrenti nautæ peius tunc ab Iove frigus.

Atque Stoicorum eadem fuit sententia, quod hic aer per omnia penetraret,
& idcirco dictus sit Iupiter in omnia esse diffusus: alii aerum non louem ipsum, at Louis oculum crediderunt, ut fuit illud Hesiodi cum de arte loqueretur; ^{ad aerem autem etiam aerum.} Cuncta videns oculus Louis. alii lunonem potius aerum esse crediderunt sororem Louis, cum Iupiter ab iis ignis regio esse crederetur; quam eius vxorem putarunt, quia calefactor aer ab ignea vi Louis, sole adiuuante multa ex his oriuntur. quam sententiam expressit Horatius in lib. 1. illud hoc prelio. 40

Chlorophyll a, chlorophyll b, carotenoids, and total chlorophyll.

and the author's name is given in the title of the book.

Sic sit, exatemq. suam complectitur ortus

Saturno - sellas his herbas fundit yunque -

Narin

Mythologiae.

Nam quo pacto herbae & animalium genera procerari possint, nisi per calorem, qui est architectus in omnibus naturae negotijs? Neque alio tempore terra vestitur herbis, nisi cum calefacit, quippe cum frigus inutile sit unius naturae operibus. idcirco Hippasus & Heraclitus ignem rerum omnium autorem existimavunt, quare scite in hanc opinionem dictum est in hymnis Orphicis;

10

để bao giờ nêu, mà từ nay khôn lối nào trả lời được,
tuy là báu vật quý, i mà nó không ai đón nhận đây,
vì ai nêu ra, mà trước bao giờ có người trả lời cho.

O Rex per te creuerunt hæc omnia solum.

Diu patens tellus, montanaq; humina, fontes,
Aequoraque, & quidquid complectitur aliun Olympus.

Nec defuerunt qui xthera souem esse crediderint, quem patrem appellauit
Lucretius lib. i ac terram matrem, quod ex his omnia oriatur, ut dictum est.
Postremo, pereunt imberes, vbi eos pater xther
In gremium matris terrae nec initur.

In gremium matris terras præcipitauit.
In fulvo rameum sed nigrum in cælestem.

on solum patrem, sed etiam omnipotem.

At Virgilius non solum patrem, sed etiam omnipotentem vocauit æthera,
quo nomine nullum neque elementum, neque Deum, neque mundi patrem
præter vaum Iouem vocarunt antiqui. sic enim scribit lib. 2. Georg.

Tum pater omnipotens secundis imbris xther
Coniugis in gremium lpx descendit, & omnes
Magnus alit magno commissu corpore fatus.

Atqui Cicero lib. 2. de Natura Deorum scriptum reliquit ex Euripiðis sententia Aethera sumnum Deum esse appellandum, ut ex his patet:

Vides sublime fusum, immoderatum zihera:

Qui tenero terram circumuectu amplectitur.

Hunc summum habeo Diuum, hunc perhibeo xibera.

30 Quid' est autem aliud π ther, quam vniuersa regio illa, quam Anaxagoras igneam esse credidit, & quia semper arderet, ita nominatam > alii perbenignum Iouis planetam ac stellam esse putarunt; quem idcirco crediderunt esse Deum, quia sidera pro Diis colebantur antiquitus. Deorum vero maximum ob naturę benignitatem, quippe cum nihil magis quam bonitas & munificentia diuinę naturę conueniat, cuiusmodi esse putatur Iouis stella. Id autē experiuntur ii, qui sub dominante Ioue mari sunt. Hunc omnia videre, o mniaque audire crediderunt antiqui, ut testatur Sophocles in Antigone ita scribens;

40

E-mail address: juliette.vandevoort@univ-lyon1.fr

Ego quidem, tu iugiter qui conspicis.

Cuncta, hoc scias.

Orpheus in hymnis videtur Iouem cundem putasse & solem, quod recte carmen id intuentibus patet;

Jupiter impellens ignitum protinus orbem,
Alaque currentem.

omnis coordinans atque euanthunc sequitur Deorum ac demonum exercitus in duodecim partes distributus &c. Vella Iola in atrio Deorum permanet. Quis enim magnus est ille Dux Iupiter, nisi quem solem appellamus? Is siquidem velocissimum currum impellit & dum conuoluitur, sequitur illum stellarum exercitus, quæ Di credebantur in duodecim partes signiferi circuiti distributarum. Vella autem, sive terra moles in atrio harum stellarum, & in medio mundi immota consistit. Quare, ut ex his patet, Plato nihil aliud Iouem, quam solem esse credidit; cui sententia assentitur & carmen eius post & præclarum, quod ita inquit;

... que, de dñs, de c. atq; de cetero.

10

Iupiter est idem, Pluto, Sol, & Dionysus.

Qui Iouem extiterat, aut aliquid predictorum esse crediderunt, illum Parcis inferiorem putarunt. at Hesiodus in operibus & diebus cum de tranquillitate maris loqueretur, Iouem fatum esse arbitratus in hæc verba prorupit;

... ad te usq; opus, ardentissime intrigatur.

... q; dñs illatrus Barathrus iñ hanc dñm.

Mergere ni cupiat promptus Neptunus in vndas,

Rex superum magnus vel perdere Iupiter optet.

Nam quidam ipsum esse Iouem existimarunt, ... tñ dñs, q; dñs, ... facut scilicet ventis & clementijs imperans; at omnium fatu esse 30 semit Homerus in lib. i. Odyll.

... dñs dñs.

Aitne, dñs vñs quis aitne, tñ dñs.

Ait pessi dñs tñs, Ioue ibi est in dñs.

Non tibi cantores causit, sed Iupiter ipse,

Qui miseris quo cunque viris vult, munera donat.

Ea de causa efficitur ut Euripides in Supplicibus vanam esse sapientiam mortalium existimat, cum omnia humana fato, & ineuitabili quadam necessitate traherentur, quam vim Iouem in his appellauit;

... dñs, tñ dñs vñs vñs vñs dñs.

Opimis Aitneus, tñ dñs vñs vñs.

Ait pessi tñs, tñ dñs vñs vñs.

O Iupiter quid est misellos vt viros

Dicant sapientes? eti neesse quod tibi

Liber, facere, pendemos è nutu tuo,

& in Troadibus;

Ergo q; dñs tñs vñs vñs.

Quic, nñ dñs vñs vñs, tñ dñs vñs.

O Iupiter mortalibus non cognite

Qui sis, virumne mentis, an necessitas

Nature.

30

Fuerunt alii qui Iouem opinarentur esse cœlum; ut sensit Cicero in secundo de Natura Deorum ex opinione antiquorum, qui dicebant Ioue rotante aut fulgente, id est cœlo; quem etiam omnipotentem olympum vocavunt Virg. lib. x.

Panditur intexta domus omnipotenti Olympi.

Alii mundi animam Iouem esse crediderunt, quæ per omnia humana corpora esset diffusa, ut ait Aratus in principio astronomicorum;

1

E*

Mythology.

**Εγώ τοι δέ σχεδόντα, τοι πάλιντον αἴρει ούρα
Αἴρεται, μηδὲ δι' αὐτοῦ πάσσας μηδένα,
Πάσσας αἴρεται αὔρα, μηδὲ δι' εἰδουσα,
καὶ λαύσα, μαρτυρεῖ. Διὸν αὐτογενῆ πατέται
Αἴρεται πεντεπάντας μεταλλεύματα.**

**Ad Ioue principium: mortales tempore nullo
Præteremamus eum, loca sunt hoc plena viarum,
Sunt foræ plena, simili sunt plenæ marmotis vadæ,
Et portus; fit vbiique Iouis nam copia cuique.**

Atque Orpheus in quodam hymno idem significauit, qui vniuersitatē hanc
10 rerum à Ioue & produci & gubernari inquit, ut ex his carminibus que sunt
ex illius hymno translata in latinam linguam appetat.

Jupiter omnipotens est primus & ultimus idem.
Jupiter est caput, & medium: Iouis omnia munus.
Iupiter est fundamen humi, ac stellantis Olympi.
Iupiter & mas est, & nescia scemina mortis.
Spitus è cunctis, validi uis Jupiter ignis.

Quid enim esse potest idem mas ac formina immortalis nisi mundi anima,
que habeat in se hinc omnis producendi facultatem? nam Deus omnino
sexum non habet, ut diximus, cum sexu omni sit magis perfectus. Neque
20 spiritus quispiam ex his Deus est, neque vis ignis, sed omnibus his superior
& omnibus imperans. Scriptum reliquit Paulus alias in Arcadicis Cecropem
illum, qui regnauit Athenis, qui & ipse Iupiter fuit appellatus, primum
omnium mortalium Deum Iouem cognomine Supremum vocasse, nihilque
vita praeditum illi immolandum duxisse, sed liba tantum patris, cum omni
crudelitatem a suis alearibus repellere diuinam naturam arbitraretur; cui
nihil magis conuenit, quam clementia & beneficentia. Ideo Deum sive
Iouem datorem omnium bonorum, hoc est deus tuus, vocarunt antiqui, &
patrem omnium: quia viros bonos multis beneficiis prosequuntur, at teme
rarios & sceleratos per calamitates & bonorum iacturam ad meliorem viae
rationem aliquando reuocaret. Quod nisi sit, quo pacto verum esse pos-
sit id, quod scriptum est apud Sophoclem in Trachiniis?

Celestis omnia parens est Iupiter .

Quem tamen non hominum solum, sed etiam Deorum patrem appellauit
Hebreos in Theogoniz; quia cum omnium rerum humanatum administrationem exerceat, ut à munificentia pater, ita à sapientia in regenda vniuersitate rerum, vocatus est Rex: ut huc carmina indicant Theognidis;

40 *Omnibus haud placuit Saturni Iupites ille,
Imperio superos qui regit atque homines.*

Hec igitur summi Dei bonitas vbi in regendis superioribus consideratur, Iupiter Olympius dicitur. vbi agit in elementis, varia nomina fortiter est apud antiquos; vbi in subterraneas vites, Iupiter infernus aut Stygius dicitur, de quo meminimus Virg. lib. 4.

Sacra Ioui Stygio, quæ ritè incœpta paraui.

Et Homerus lib. II. Iliadis

សារព័ត៌មាននៃការបង្កើតរឹងចាំបាច់

Jupiter

Hanc triplicem souis potestatem, quod in celo scilicet, in mari, & in terris dominaretur, significatunt antiqui cum tertium oculum Ioui in fronte addidissent, cuiusmodi fuisse signum illo ligneum dicitur, ad quod capta Troia fama est Priamum confusisse, ut testatur Agatharchides in Asiaticis, & Pausanias in Corinthiacis. Age vero nunc quid sub harum fabularum figura occultauerint antiqui, inuestigemus, rem, ut par est, ab initio repetentes. Omnes antiqui sapientes in duas classes fuerunt distributi: atque homini alteri hunc modum sempiterum esse existinabant, alteri aliquando habuisse principium: atque hinc praestantissima erant clarissimorum hominum ingenia, hinc divini homines, & divinitus edociti. Apud eos igitur, qui mundi originem de medio tollunt, nullum habet locum huiusc fabulae explicatio. Apud aliam classem altissimam habebit significationem de rerum vniuersarum origine. Saturnus enim, qui Iouis fuit pater, e Cœlo natus est, qui Saturnus genitales partes patri abscedit. Est siquidem Saturnus tempus, ut suo loco dicitur, quod non, nisi ex cœli creatione & ortu, natum est. ut sit Platonis Timaeus: quippe cum ante eodem nullum esset tempus. Hunc alium patrem genitales patri cœlo abscedisse, quoniam unum est tempus, neque alium Saturno similem generare posuit, cum vnu sit, ac non plures mundi. Neque si uidetur quod Titan ita cum Saturno conuenire, ut Saturnus filios omnes necaret; nisi id quod sensit Empedocles Agrigentinus amicitiam & dissidium est potentissima deo rerum naturalium principia. Neque illi dubium est, quin subito atque cœlum sicut ab opifice Deo creatum, & ab aliis corporibus inferioribus soiunctum, ut putarunt sapientes, statim nata sic lis & amicitia, quæ inter illam infinitem materiam delicescere credebantur. Mox ab eodem Deo procedente iam tempore, quod nullum ante fuerat, crea- ta sunt elementa: quod illi significarunt, qui souem sue ætheream, vniuersam scilicet illam regionem, quam igneam putavit Anaxagoras, ex tempore & opere sue terram natam esse, & Iunonem aera, & Neptunum ac Glancam aquæ elementum, & Plutonem sue Cererem terrestres Deos vim crediderunt. Nam hos à Saturno procreatos fuisse, quid aliud est, quam priam cœlum à Deo factum, mos natum ex illo tempore, è quo nata sunt Deo summo è nihilo faciente elementa: quæ cum Saturnus degluiuisset, deinde coactus est rursus euomere: per quod significatur mutua secundum partes elementorum generatio & corruptio. Lapis ab eodem qui primus editus est per vomitum, significat compositorum corporum ite generationem & interitum, que digerere non posuit Saturnus, cum elementa sint sempiterna, neque vi- lo tempore aut illa vi labefactari possunt, nisi cum opifice Deo cœstere aliquando placuerit. Jupiter idcirco non voratus est à Saturno, quia nullam vim fecerit tempora, nullamque iniuriam ætherea plaga lucida, & ab omni corruptione immunis. Dicitur dat us fuisse Vesta educandus, quoniam cum animalia & plantæ ex terra procreantur, tum cœbior elementorum mutatio fit circa terram, circa quam exiliunt vapores a quibus purauit Thales quod ætherea regio aletetur. Illa autem regio cum ob celeritatem motus harmoniam efficeret puraretur à Pythagoricis, dictus est Jupiter inter sym- balorum tympanorumque strepitum fuisse seruatus. Hunc ab apibus nutritum fuisse memorant, quia sine sexu mari & formice se inuicem gigantem ele- menta, quibus, ut dicebū, alitur regio ætherea. & à Nymphis eadē de causa.

I 2 Aliunc

Mythologię.

Aiunt nonnulli à capro fuisse educatum, quis semper sublimia petat id animal; quām rem tamen ad inferiorem humilioremque explicacionem nō mul-
ti traducunt. Aiūt enim Iouem à Melissa & Amalthea Regis Melissae filiis
bus caprino lacte fuisse educatum; atque cum melissa dicta sit apis apud
Gr̄ecos, locum esse datum fabulæ, quod apes ad Iouem infantem aduolu-
erint, eumque nutrituerint, & quod caper lac suxerit. Qui contra mundū
non Dei summi & altissimi prouidentia gubernari, sed fortunæ; & ab ato-
mis fortuito in vnum confluentibus procreatū censuerunt, illi Iouē, q̄e-
ream regionem scilicet, & viuēsum denique orbem a Fortuna nutritum

10 pucarunt, cuiusmodi fuit Epicuri & nonnullorum opinio: illi siquidem

Sunt, qui in fortunæ iam casibus omnia ponunt,

Et nullo credunt mundum rectore moueri.

Memoriz proditum est præterea Iouem Saturnum de regno depulisse, & in
vincula conieclisse, quia Saturnus extra naturam agit regionis predictæ; cu-
ius vim ætherea regio obiudeat. Huic partes genitales abscondit Jupiter, quia
nullo tempore alius mundus generabitur, cum hic confler ex viuēsa mate-
ria. Atqui illud repugnare videtur, quod scriptū est à nobis superius, quod

20 sub Saturno sanctissima legum maietas viguerit, & viæ æquitatis; & quod ipse vel nature ipsius vincula, quibus homines inter se coniunguntur,
tam nefarie violauerit, cum filios suos necaret. At illud scire conuertit, ho-
mines tūc simplices, non ad Saturni exemplum viuere solitos, qui vere &
filios regno priuauit, & fratrem Titanum, sed ad legum ab illo institu-
tarum rationem. Semper enim fuit is regnantium futor, ut cum vel filius,

vel frater, vel coniunctus in aliquam suspicionem inciderit, corruant ē ve-
stigio omnia naturæ vincula, neque quidquam magis periculosest aut
minus confitans, quam regnantium amicitia. Huc accedebat quod homines
in Imperio cōstituti seuerissimè ceterorum illa virtus maxime puniunt, qui-
bus ipsi sunt obnoxii, neque cum ita scelerum habere facile pariuntur. Tunc

30 igitur ob acerbitudinem pœnæ homines simplices, vi pote recentiores, &
natura perhumani facile à virtutis resignabantur, quo accedit ut omnia pac-
tissima, omnia tutæ, omnia suavia essent mortalibus: quod viuendi genus
auræ astas, & incredibilis ferarum inimicissimorum concordia dicta est. In-
de vulgariter fuit flumina lactis & ne clavis plena deluxisse, damas impune cū
canibus lufisse, feras crudelissimas cū domesticis animalibus habulata fu-
sse: quod nihil aliud sancte significauit, quām viror bonor legum patrocinio
fuisse tutas à siccariis crudelissimis. Nam cum cœpissent homines sub Ioue
primitam simplicitatem deponere, & impunitas propter adiutores Iouis dū
patrem de Regno depelleret, data fuisse sceleribus, omnis primita liberè vi-
uendi licentia soluta est: via patefacta ad predas impuris latronibus; osilia

40 patuerunt adulteris, licentia data est siccariis; neque homines iam Regis
inituta, sed vix laetitiam ac temeritatem imitati sunt. Nam cum Jupiter
patrem de Regno deuiciens propè particidium commisisset, paternamq; cru-
delitatem omnino superaserit, quibus verbis eos coercere potuit, quos cum
priuatis armis scelerum suorum socios habuisset: aut quibus verbis illos
poterat ad æquitatem reuocare, quibus ad omnes iniurias animos incitassem
Inde sumpta est fabula à poetis quid tunc imperante omnis antiquorum pi-
gritis expulsa est, & in omnes volucres, & feras, & pisces ab hominibus ex-
viuēsum. Et huc fuerunt tantopere, tam mirificis laudibus, tanta cum admī-
ratione

tatione à poetis decantanda? Quod ab humanarum carnium esu homines
abstineruerit, id unum præclarum est inter omnia quæ de Ioue commemorantur
facinora: qui cù ad eum glandium illos conuertisset, meruit iure optimo, ut sibi glandiferæ quercus consecrarentur, atque in Dodona monte,
qui frequentissimis quæcubus vellebatur in Chaonia Molosorum regio-
ne, nobile fuit Chaonii sive Dodonei patris oraculum, quod vel ex malorū
demonum illusione, vel sacerdotum fraudibus à potentibus sortes consulere-
batur, ubi columba dux dicebantur dare responsa. Hec ea sunt quæ ad na-
turalium rerum principia viresq; pertinebant, inter illa quæ de Ioue ab an-
tiquis scriptoribus memoriz prodix sunt; quæ ab historia originem sumen-
tia, ad philosophicam rationem mox retorquentur. Nam si quis ea, quæ dicta
sunt de Iove, recte perspenderet, vniuersa propæ naturalis philosophicæ prin-
cipia sub his occultari compiceret. Nunc quæ spectent ad humanae vitæ
institutionem, perquiramus. Quod Iupiter cum natus esset fuerit Saturni
voracitati & crudelitati surreptus, quid aliud significat, quam diuitiis nul-
lum locum esse tutum, ac neque inter suos quidem natura coniunctissimos?
quippe cum opulentia vndique sit insidiis circumuenta, neque illum vide-
re licet breuiissimo tempore diuitem factum, qui sit idem vir bonus. Aegro-
na igitur aduersus Iouem etiam excitarunt poetæ, ut ab externis & à con-
iunctis circumueniri demoultrarent Reges, vbi spes imperandi oblate fue-
rit. Nulla etsi enim vel fides, vel Deorum immortalium religio, vbi maxima-
rum diuitiarum splendor emeruerit, vel vbi fuerint vires eximiae: quibus re-
bus qui maxime excellunt, vel Deos ipsos solent paruifacere. Haic luxe-
runt antiqui assidere Pudorem & Aequitatem, cum sapientem Principem
formarent, quia maxima erga sapientem virum est omnium reverentia, quæ
adversus tyrannos nullia esse potest, cum illis assideat Inutria & Timor. Id ita
esse confirmatur vel ex eo, quod Iupiter etsi sive consilium duxit uxorem,
quæ prudentia est rebus domesticis conseruandis necessaria. Hanc uxorem
Iupiter deglutiuit, ex quo nata est Pallas cum aurum pluit in Rhodiorum
insula, quod significare voluit imbibendum esse consilium virorum bonoru.
ut inde nascatur sapientia, quæ felicitatem sola & tranquillitatem rebus
humanis potest impartire. Quod Iupiter cum Rex esset Deorum ac homi-
num ad Danaen Acrisioneam aurum descenderit, & postea in tot alias for-
mas brutorum ob amores mulierum fuerit mutatus; quid aliud significat,
quam auaritiam & largitionibus omnia patere, nihilque tutum esse, quod ab
insignibus diuitiis oppugnetur? Deinde necesse est, ut isti, qui ad alienas
uxores illegitimè accedit, cum vel humanam vim, vel Dei vindictam, vel in-
famiam timeat, varios effectus iniust belloarum; nam modo timidus fit,
modo futibundus, unde illa de Ioue adultero sepius sunt excogitata. Nemo
enim potest retinere Regiam dignitatem & illegitima eodem tempore per-
petrare; quare scite dictum est id ab illo poeta;

Non bene conueniunt, nec in una sede morantur,

Maiellas & Amor.

Quo pacto aquila ad Iouem Ganymedem attulerit, non conueniunt inter
se scriptores, nam cum fabulati sint poetæ, quod illa, quæ prima sacra est
Ioui ob suspicium, aduolans rapuerit, inquit ex historiographis: alii co-
hortem fuisse, quæ aquilam insigne haberet, alii maluerant foille nauigium,
quod aquilam in prora haberet pīcam, quod raptum Ganymedem ad Iouē
detu-

Mythologæ.

Vetulerit : que res locum dedit fabula apud antiquos scriptores . nulla est enim fabula , que ab historia initium non sumpererit . Manifestum esse sane arbitror ex his , que hactenus dicta fuerunt , quod Iupiter homo mortalis extiterit , ac quod inter Deos relatus sit , dictum fuisse : cui tamen nullum certum officium , quemadmodum Nils exteris concessum est , sed modo huc , modo illuc pernagatur , multo magis miser , quam Damonae illi Empedoclis , qui nullibi possunt consistere ;

Impellit aether namq; eos in pontum atrium.

Pontus subhinc in continentemq; proicit.

Tellus eos rufus agit solem in rapidum.

Hic zetheris dehinc implicat vertigini.

Nam modo in calo est, modo in xibere, modo est aer, modo datum, modo sub aquis, modo sub terra, modo in imbre, modo in varia animalia se mutat, qua conditione quid dici aut excogitari potest misterius? Sed Iouem tam multiplicem ac per omnia vagantem relinquamus, & ad Saturnum orationem nostram convertamus.

De Satyrus.

Cap. II.

50 *S*aturni qui parentes fuerint, nō ita facile est, quemadmodum fuit Iouis,
inuenire: quoniam plurimum antiqui scriptores inter se dissentunt.

Nos tamen maiorem scriptorum partem, communiorumque sententiarum
in huius parentibus dijudicandis sequemur. Plato Saturnum Oceanum &
Tethyos fuisse Elium scriptis in Timo his verbis; etiamque separati natus esse
etiamque ex aliis iurisdictis. In primis de quod postea quod scripti, tam haec, tam tunc postea scripti,
deinde scripti sicut, sicut scripti, que natus fuisse. Iteat natus illud dicit, postscriptum sicut.
queverba ita sunt à Cicetone in libro de Universitate latine dicta. Sic igitur
ut ab his est traditum, horum Deorum ortus habeatur, atque dicatur, ut Oceanum
Salaciāmque cœli satu, Terręque conceptu generato, editosque mem-
oriamque his Phorcyn-Saturnum, & Opemalē incepit nouem, atque Juno-

30 remus: ex his & horcyn, saturnum, &c. Open-avincps iouen, atque suno-
nem, reliquos, quos fratres inter se, agnatosque ysurpare atque appellate vi-
demus, & eorum, ut vtamur veteri verbo, Prosa piam. At Hesiodus in orbe
Deorum, cum Caeli uxorem Terram fuisse cecinisset his carminibus;

ទីនេះ ជាប្រព័ន្ធឌីជីថល និងប្រព័ន្ធទូរសព្ទ នៅក្នុង

Diuinumq; genit celebant hę carmine Diuum

In primis, quos Terra tulit, Caelumque supernum.

Mox paulo inferius inter eorum filios Saturnum etiam commemorauit, ut pater ex his;

40 俄羅斯之民族主義者與社會主義者

Editus est junior post hos Saturnini & ipse.

hyenne quodam in Saturnum con-

Ταῖς Τε βίαιοις τοῖς πονηροῖς διαπέμψεις.

Progenies Terra & pariter stellantis Olympi.
Pater ex his med. Cœli, modo Oceanus fuisse Saturnum, & modo Terra,
modo Tethyos sive Salacis, ne plures commemoremur: quæ res tam diuersæ
et uno tempore vere sint, efficie non potest. Cum adoleans esset Saturnus, audi-
tus estque ex matre quod Cœlus Cyclopas in tahtarum vincos deiecisset, id
xix